

րեան միաբանութեանը մեր խորին ցաւակցուաթիւնը թիւնը թանգարին կորուստի առիթով:

Յարդանքի հաւասարիներով Ձեզ նուրիված

ի. Շարօրախ, փոխ-քաղաքապուխ:

Մարտինը զմուսվելով կրկն զագալի մէջ դրմայաւ, ներսին օդախիտ էր երեսին ու

կրծոց վրա ապակի ըլլալով՝ հանգուցելոյն

պատկանելի ու վեճ գլուխը կերեւար անայ-

լայիկի: Դագաղը գլուխը մեր մասուուն փոխա-

դրմայաւ, որ սեւերով եւ ծաղիներով գեղե-

ցիկ յարդարված էր, ուր անպակա էր բարձ-

րապատիւ ննջեցելոյն հոգոյն համար աղթող

տնեցի ու տեղացի այցելաներու բազմութիւն

մը: Երբորդ օրը ժամը 4-ին մասուան մէջ

«Ճան կարգը կատարվելէն վերջը՝ որուն ա-

հաշին բազմութիւն մը ներկայ էր—Վիենա

փոխադրվեաւ: Երբ գագաղակիր կարը Մայր-

Վանաց մերձեցաւ՝ եկեղեցոյ զանզակները

միահաղոյն հնչեցին, եկեղեցոյ հրապարակին

եւ փողոցներուն մէջ անթիւ ամրոխին, որ խը-

ռած կը կենար՝ պատկառանօք խոնակեցաւ:

Քահանայիք եկեղեցական զարդիւք առջեւն ե-

լաման եւ յարգանօք ընդունեցան զննչեցեան, որ

արտամագեցաց եկեղեցոյն կողմանի մասուու-

տարվեցաւ, ուր զնկեայ զագաղն արտաքին

կափարիչ բացիցեաւ ի տես բարեպաշտ ժո-

ղովդեան Յուլիս 25-ը տիսուր օր մըն էր,

ամսամած երկնելն ալ կարծեն թէ մազի: Յա-

սկից կու լար ժամը 10-ին յառաջ ներկայ

էին յուղարկաւոր հայ եւ օտարազգի բարե-

կամմեր, ծանօթներ, մեծամեծ պաշտօնեայ:

այլ եւ այլ Միաբանութեաներէ եւ ընկերու-

թիւներէ անձննք, չորս թագաղիր Արբայք եւ

այս ՞իշ մը վերջ երեւաց քաղքիս քրեպիս ա-

կոպոն Մարշալ եւ բազմաթիւ քանանաներու-

ընկերութեամբ մտա: մասուուն, ուր կը

հանգչէր մնանուն ննջեցեան՝ թանգարին

ծաղկէսպակներու տակ ծուկված:

Աղօթքներ ընկերէն կարող է մի սիրոց

ընկերէն եւ օրնելէն վերջը՝ յուղարկաւորու-

թեան չուն չարժման մէջ մտաւ, մասնակցու-

թիւն կերտոյիշեալ բարձրապատիւ յուղարկա-

ւոր անձանց, որոնց ետեւէն կը տանզէր հան-

գուցելոյն մարմնը, չրջապատված իր հայասէի

որդիներէն: Շըշան մինելն ետքը՝ սպաւոր թա-

փորն եկեղեցին զարծաւ: Համդիսաւոր պաշ-

տօն պատարագն մատոյց քրեպիսկոպոս Մար-

շալ, որուն յաջորդեց հոգեհանգիստն, ներկայ

էր միանգամայն քաղքիս աթոռակալ եպիսկո-

պոսն Շնայդէր: Նոյն օրը կէս օրէն ետքը ժա-

մած 4-ին թաղման կարգը կատարեցինք ըստ հայ

արարողութեան, յետոյ հանգուցելոյն նշանաց

էր միանգամայն քաղքիս աթոռակալ եպիսկո-

պոսն Շնայդէր: Ետք արդէն կուրու առածի

թիւն առածի վերջուն առածի վերջուն առածի

առածի վերջուն առածի վերջուն առածի վերջուն

ՆԱՄԱԿ ՆՈՐ-ԲԱՑԱԶԻՏԻՑ

Օգոստոսի 19-ին

կասութիւն չունենայ: Իր հացը՝ տան պաշարը, տաւարի կերը՝ ամբողջ ձմեռվայ համար՝ նա այսօր է աշխատում պատրաստել—տուն բերել Հողագործ զաօք այս ամսին, մի քիչ էլ սեպտեմբերին է հոգում իր պակասութիւնները, քանի որ ձմեռը նա սովորաբար տանից դուրս չի գալ, գործելու ընդունակ չեն թէ ինքը եւ թէ իր ծանրաքայլ լծկանները, Զմեռվայ վաստակը նրա համար անսովոր բան է, աշխատելու ասպարեզը նրա առաջ փակ... Այդ միջոցին գիւղացին միայն ուտել գիտէ իր տնտեսածը: Նա, վերջապէս, սիրում է միայն ձմեռը հանգիստ նստել և ջալիսի շուրջը եւ խաղաղ կերպով իր ընտանիքի, հարեւանի, ազգականի, եւ բարեկամների հետ միասին վայելի իր տարփայ չարչարանքի արդինքը, եւ զանրա պապական սովորութիւնն է...
Բայց որքան քաղցր է նրա համար խաղաղ կերպով վայելի իր դառն աշխատանքի պառուղները ձմեռ ժամանակ, երբ նրան ոչ ոք չէ վըրդովում, ոչ ոք չէ ձանձրացնում... Այո, քաղցր է ու հայու գիւղացու ապրուստը ձմեռվայ ընթացքում, երբ նրան չեն նեղում նրա պարտատէրերը, չեն ձնչում, չեն տանջում նրան զանազան վարպիրները: Եւ այդպիսով գոհ սըրտով անցնում է նա ամբողջ ձմեռը, յոյս տաճելով, որ եկող գարնանը նորից կը շարունակէ իր գործը, կը նորոգէ իր աշխատանքը, իր դաշտային պարապմունքը:
Սակայն, հարց է, այժմ, երբ «անքուն աշքով» աշխատում է հողագործ գիւղացին անխոնջ, անդադար,—այժմ արդարանում են արդեօք նրա այդ յոյսերը, մտնում են նրա հողագործական արմտիքը նրա ամբարները, լցովում են նրա հորերը նրա հացահատիկները ու միւս բերքերը, մնում են իրան, վերջապէս, իր դժոխային աշխատանքի պտուղները ամբողջովին:—Ոչ եւ միայն ոչ: Գիւղացին այսօր աշխատում է, ցանում, խնամում, քաղում—կալսում է կամ ճիշդն ասած՝ ամբողջ գարունն ու ամառը չարչարփում է եւ դրանց փոխարէն գարիի եւ վարսակի ճաթի նման հացը ինքն է ուտում, իսկ մաքուր ցորենը քաղքցուն տալիք կոփ է պահում, կըթում, կաթը հարում ու իւզը, կարագը, սերը քաղքցուն տանում, իսկ «ամպակ» թանը ինքն է ուտում: Հաւ է պահում ծուն քաղքցուն է ծառայում. ոչխար է զարգացնում՝ միսը, գառը, իւզը՝ նոյնպէս քաղքցու որկորն է մտնում: Որ մէկն ասենք, —մի խօսքով ոչխար, գառ, հաւ, ծուտ, ծու, տաւար՝ ամեն բան ունի գիւղացին, բայց դրանց մի համն անգամ չէ տեսնում, այլ այդ րոլորը գրեթէ քաղքցու համար են արդիւնաբերփում: Ո՞վ է տեսել, որ գիւղացին, ինքնարերաբար, իր սեփական ոչխարներից մէկը մորթէ եւ նշամով իր ընտարիքը կերակրէ: Նրա գրպանը ոչ մի կերպով թոյլ չի տալ այդ յանդուզն քայլը անելու, հետեւապէս նա դատապարտված է գարէ հացով, թանապուրով եւ «խամ հագնելով» անցկացնել իր ամբողջ կեանքը... Այդ է նրա օրը ու ապրուստը, ուրիշ կերպ՝ մեր գիւղացուն ձեռնոտու չէ, քանի որ նա միշտ պարտքի տակ հեծում է, ազատվելու հնար չունի եւ պարտքի հրէաւոր տոկոսիքը էլ աւելի գնալով ու բարդելով աւելի եւս խեղդում ու կաշկանդում են նրան ամեն կողմից...
Ահա թէ ինչու տարփայ այս միջոցին, օպէն կրիսիկական է մեր գիւղացիների համար:

Գ. Սինանեանց

որ նների վրա նոյն նիստում կարդագլեց սանիւ տարական տեսուչ կ. Ստեփանեանի զեկուցում է հիւանդ մաի գործադրութեան վերաբերութեամբ: Յանձնադողովը որոշեց զեկուցման քննութիւնը յետաձգել հետեւեալ նիստին:

Լիէմի համալսարանի քիմիկոս իշխան Ն. Զելօկայեվ ներկայացրեց թիֆլիսի քաղաքային վարչութեան մի յայտարարութիւն, որով առաջարկում է 1) լուսաւորութ քաղաքային լապտերի համար վերջնելով տարեկան 11 բուրի վճար 2,200 ժամ վառելու համար, 2) գազով լուսաւորելու համար՝ վերցնել քաղաքային, արքունական եւ բարեկամների հիմնարկութիւններից—0,06 կոպէկ, իսկ մասնաւոր անձերից—0,08 կոպէկ մի ժամկայ ընթացքում մի մումաչափ լուսաւորութեան համար. 3) իւրաքանչիւր տարի 60% տպլ յօդուտ քաղաքի այն արդինքից, որ կը գոյանայ մասնաւոր անձերին գազի լուսաւորութիւն վաճառելուց, եւ 4) տարքաղաքային մի դրամագլուխ, որով նա կարողանայ առնել նոր լապտերներ՝ յարմարեցրած գաղային լուսաւորութեան համար, եւ այդ փոխատութեան համար ստանալ քաղաքից 5% շահ եւ 20% դրամագլխի զեղջ: Իշխան Զելօկայեվ իր յայտարարութեան մէջ յոյս է յայտնում, որ քաղաքը կը նորունէ իր առաջարկութիւնը, որովհետեւ քաղաքային վարչութիւնն ամեն ժամանակ իրաւունք կունենայ մտցնեալ քաղաքում կէքտրական կամ այլ լուսաւորութիւն, երբ այդ բանը անհրաժեշտ համարէ:

Մադրութիւն կայ 1903 թւականի գարնանը հրաւիրել տեխնոլոգների համառուսական ժողով եւ բանալ տեխնիքական արդիւնագործութեան ցուցահանդէս:

Ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրութեան գիտնական կօմիտէտը բացատրեց, թւականի ինժեներներին, որոնք ունեն աւարտման վկայական որ եւ է բարձրագոյն դարրոցից թոյլ է տրում պարապել մանկավարժական գործունէութեամբ արդիւնագործական ուսումնարաններում եւ նրանցից չէ պահանջվում այդէպօւմ փորձնական դաս:

Դիլիջանի Մեզ հաղորդում են, որ մի շաբաթ սրանից առաջ սաստիկ քամին զգալ վասմներ հացը Հաղարծնի վանքի նորութաշնութիւններին: Քամին քանդեց նոր շինատանիքը, որ բաւական ծախքեր էր իւել վանական վարչութիւնից:

Դիլիջանի Մեզ հաղորդում են, որ մի շաբաթի հացահատիկների դատարկվում է ամարտնոց եկողներից: հեռանում են մի մասը գործով, մի մասը զգուհ, որովհետեւ բացի բնակարանների անյարմարութիւններից եւ թագութիւնից, ամբողջ երեք տամպայ ընթացքուն ունեցելի ոչ մի զուարձութիւն, որպիս յատուկ է ուրիշ ամարտնոցներին, օրինակ, ժողովարան, թատրօն, այգի, երեկոյթ. այդ բնորի վրա աւելացրու փողոցների գիւղավայրը խաւարը, լապտերների բացակայութիւնը, նայելով, որ զարաքիլիսեցին տարեկան 25 րուրլի ծախս ունի փողոցների լուսաւորութեան համար, միայն թէ զա մասնաւոր բաղդաւուն ների համար է. մատ 36 լապտերներ կան, այլ պաշտօնական աների առաջ:

Dr. S. L. Stoddard's

ԱՐՏԱՔԻՆ ՀՈՒՐԵԼ

Թիվլիսում աեղեկութիւն է ստացված, որ
Պարսից Մուզաֆֆիր-է-Ղափն Շահը արտասահ
մանից վերադառնալիս չի մտնի Թիվլիս, այ
է օգոստոսի վերջին կամ սեպտեմբերի սկզբի
հարաւեցած կանոնի Պարսկական

Հաջիքէնդից «Տիփ. Լիստօն» լրագրին հեռագրում են օգոստոսի 21-ից. «Սպանված Զարէքի վանքի վանահայր Աստուածատու վարդապետը»:

թերթերը, կը սկսէ լոյս տեսնել առաջիկա
նոյեմբեր ամսից, որպէս շաբաթաթերթ։

ԱՐՑԱՑԻՆ ՀՈՒՐԵՐ
—«Խօսք Երեմա» լրագրում է
Կ. Պոլից. «Հայոց պատրիարք Օրմանեան
կողմից մի քանի անգամ սուլթանին տուա
բայց միշտ էլ յետաձգված հրաժարականը
այլ ինչ է, եթէ ոչ մի միջոց ժողովրդականու
թիւն ձեռք բերելու իսկապէս Օրմանեանի յ
րաբերութիւնները Բ. Դրան հետ գերազանց
եւ նաև անշուշտ կը մնայ իր պաշտօնումն
Աւոտրիական դեսպանատան մէջ իւրաքանչի
շարաթ տեղի են ունենում մեծ պետութիւնների
դեսպանների եւ թիւրքական արտաք
որդերի մինխատրի մամնակցութեամբ խորհր
դակցութիւններ մակեղօնական հարցի քնն
ուառ թեան համար ուսուն նորանո միջաման

Սօմանուր Եւ իր ուլէսարդ լագունուրը այցել
լեց արտաքին գործերի մինիստրին:

22 օգոստսսի

Սօմին: Բացի գեներալ Յօնչեվից, մակեդո-
նական հին գերազոյն կօմիտէտի փոխնախա-
գահից, երէկ ձերբակալվեց գնդապետ Նիկո-
լանի, որը մեղադրվում է աւազակային խմբեր-
կազմելու մէջ:

ՊՕԶՆԱՆ: Վիլհելմ Կայսրը արտասանեց հե-
տեւեալ ճառը գաւառական մուզէյի բնակարա-
նում տեղի ունեցած հացկերողթի ժամանակ-
«Հինգերորդ կօրպուսի գօրահանգէսի ժամանակ»
Նորին Մեծութիւն Ռուսաց Կայսրի թյուլտու-
թեամբ նսերկայ էին Վարշավայի գեներալ նա-
հանգապետը և պատգամաւորներ այն գնդերից
որոնց շեքն եմ ես: Սրտագին ողջունում ես

22 ορπιαταιη
η αενερωι δοι

Նական հին գերագոյն կօմիտէտի փոխնախաւա-
գահից, երէկ ձերբակալվեց զնդապետ Նիկօ-
լանի, որը մեղադրվում է աւազակային խմբեր
կազմելու մէջ:

ՊՕԶՆԱՆԻ: Վիլնելմ կայսրը արտասանեց հե-
տեւեալ ճառը գաւառուկան մուգէյի բնակարտ-
նում տեղի ունեցած հացկերովթի ժամանակ
«Հինգերորդ կօրպուսի զօրահանգէսի ժամանակ»
Նորին Մհեծութիւն Ռուսաց կայսրի թոյլտու-
թեամբ նսերկայ էին Վարչավայի գեներալ նա-
հանգապետը և պատգամաւորներ այն գնդերից
որոնց շեքն եմ են: Սրտագին ողջունում են

